

[Albrechtsen]

pukkelen af ansøgninger kunne sætte gang i byggeriet og dermed mindske den katastrofale arbejdsløshed i byggefagene, og det offentlige vil dermed spare betydelige beløb til understøttelse og bistandshjælp.

Det vil ikke på anden vis kunne lykkes regeringen virkelig at få gang i byggesektoren. Derfor bør kvoterne omgående lempes og byfornyelsesbevillingerne sættes op.

Svar (14/2 84):

Boligministeren (Bollmann):

De samlede kvoter for byggeri med offentlig støtte er i 1984 uændret i forhold til 1983, nemlig 15.800 boligenheder. De blev vedtaget af folketinget ved boligbyggerilovens gennemførelse i november 1983 og imødekommer efter regeringens opfattelse de mest påtrængende behov.

Som bekendt er det uomgængeligt nødvendigt, at der for tiden føres en meget restriktiv økonomisk politik, og udgifterne til det støttede byggeri vejer i den forbindelse ganske tungt på budgettet.

Jeg er imidlertid opmærksom på, at der er et akut behov – opsummeret under det tidligere meget høje renteniveau – for flere boliger og herunder navnlig boliger for de unge og de ældre.

På den anden side vil jeg gerne pege på, at der nu for alvor er ved at komme gang i det private byggeri, hvilket naturligvis i sig selv vil bidrage til at lette presset på såvel den eksisterende boligmasse som på det støttede nybyggeri.

Spm. nr. S 85

Til *energiministeren* (13/2 84) af:

Tinning (VS):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage på baggrund af rapporten om langsigtede tekniske muligheder for el-besparelser?«

Begrundelse

Den nævnte rapport er udarbejdet af civilingeniørerne Jesper Holck, Karsten Mehlsen og Jørgen Stig Nørgård, der alle arbejder med forskning i energibesparende foranstaltninger på Danmarks Tekniske Højskole, Fysisk Laboratorium III.

Rapporten blev offentliggjort for nylig og dokumenterer bl.a., at elektriciteten i Danmark på lidt længere sigt kan udnyttes tre gange så effektivt, som det sker i dag, at el-forbruget til belysning på værksteder, kontorer, institutioner og lignende kan nedsættes til ca. en tredjedel af det nuværende, og at forbruget til ventilatoreffekt kan nedsættes til under ti pct. af det aktuelle.

Disse besparelser er udtryk for forsigtige vurderinger af, hvad der med en rimelig samfundsøkonomi kan opnås på basis af kendt grundviden, det vil sige uden egentlige teknologiske gennembrud.

Resultaterne kan nås i løbet af tyve til tredive år. Men de kan nås langt hurtigere, hvis den fornødne politiske vilje er til stede.

I *Energirederegørelse 1983* (side 7) nævner ministeren, at det er nødvendigt at fortsætte de energibesparende bestræbelser på mange fronter, og der må lægges vægt på mange slags påvirkningsmidler.

Det kunne overvejes at fastsætte normer for husholdnings- og andre apparaters maksimale el-forbrug, at indføre krav om el-effektivitet i bygningsreglementet for så vidt angår ventilation, at intensivere oplysningsvirksomheden osv.

Givet er det, at forfatterne har fuldstændig ret, når de i en artikel i *Ingeniøren*, nr. 5 af 3. februar 1984, peger på, at i en tid, hvor problemerne med den sure regn fra kraftværkernes luftforurening begynder at blive taget alvorligt, var det naturligt at overveje nedsettelse af el-forbruget som et middel til nedsettelse af luftforureningen.

Svar (17/2 84):

Energiministeren (Enggaard):

Som led i de løbende bestræbelser på at klarlægge det fremtidige energiforbrug og påvirkningsmulighederne m.v. har energiministeriet i 1983 under energiforskningsprogrammet blandt andet iværksat et udredningsprojekt om »Den teknologiske udvikling og dennes betydning for udformningen af det fremtidige energisystem«. Arbejdet er koordineret af Forsøgsanlæg Risø, men i øvrigt gennemført ved et antal forskellige institutioner. Den i spørgsmålet omtalte rapport, »Langsigtede teknologiske muligheder for elbesparelser« er udarbejdet som et enkelt led i dette udredningsprojekt.